

udtalte. Jeg vil i den Anledning spørge det ærede Medlem, om det var Mænd, der havde været tilstede og hørt en offentlig Discussion angaaende disse for Folkets hele Fremtid saa vigtige Anliggender, eller om det maaskee var Saabanne, der blot havde hørt en een sidig Fremstilling af, hvorledes Sagen hang sammen. Dersom de f. Ex. ikke havde hørt Andet, end hvad man paa mange Steder hørte, at det, man freedes om, ikke var en Bønne værd, at det var en ubetydelig Forandring, der foregik, som det ikke var Umagen værd at tale om, og andet Sligt, saa kan jeg godt forstaae, at de kunde komme til slige Udtalelser, men dersom det ærede Medlem nu, naar han kommer hjem, vil samle sine Vælgere og da fremsætte ganske simpelt og klart for dem, hvilket umaadeligt Tab de lide i den Valgret, de nu have, troer jeg nok, at de vilde komme til at svare anderledes, end han nu siger, at de før have svaret ham; thi man maatte jo dog virkelig være et høist besynderligt Menneske, naar man, uden at der fatt paavises nogen Nødvendighed, stulde ville saaledes bortkaste en saa dyrebær Ret som den: at have Valgret med Hensyn til de lovgivende Forsamlinger. Det forekommer mig, at det er utænkeligt, at Mænd, der have den mindste Interesse for de offentlige Anliggender, nogensinde kunne komme til et saadant Resultat. Det er allerede af flere ærede Taler blevet viist, i hvilken Grad denne Forandring forvansker og fordærver Grundloven af 1849, og jeg skal i den Henseende ganske henholde mig til og ganske samstemme med det, der nylig blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæks Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det er altsaa isinefaldende, at Den, der kommer til at begribe, hvad det egentlig er, der er gjort, aldrig kan komme til en saadan Udtalelse som den, det ærede Medlem for Odense 5te Valgkreds her bringer os fra nogle uventede Vælgere. Jeg skal paa Grund af, at denne Sag jo i det Hele taget er saa fuldstændigt debatteret, ikke forlænge Forhandlingerne her mere, men jeg har ikke kunnet eller villet tie stille ligeoverfor disse Uttringer af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, og det er kun i Betragtning af, at Formanden mener, at Medlemmet ikke kan have sigtet til Noget her i Salen, at

jeg kan finde mig billigt behandlet af Formanden, naar han har forhindret mig fra at udtale mig videre om dette Punkt.

H. M. Petersen: Det har undret mig i højeste Grad, at de saa Ord, jeg tillod mig at udtale i det første Møde, vi holdt idag, saa smerteligt have berørt saa mange Medlemmer her i Salen. Af hvad Grund de ærede Herrer ere blevne saa smertefuldt berørte, veed jeg ikke, det skal jeg aldeles ikke inblade mig paa, jeg skal kun berigtige det af min Udtalelse, som Flere ikke have gengivet rigtigt. Jeg sagde, at, forsaavidt her var Tale om, at det foreliggende Forslag, hvis det bliver vedtaget, vil skaffe No eller Uro i Landet, holdt jeg mig overbeviist om, at, kom der Uro i Landet derover, saa hibrørte det fra dem, som nu saa ofte ere benævnte; thi naar Folket bliver Folket og intet Andet, saa vil det ikke stee, det kan jeg sige. Jeg har ikke sagt, at Denne eller Hiin har reist og har agiteret paa den ene Maade, hvor kan det ærede Medlem fra Viborg Amt (Kjær) sige, at jeg talte om Agitationer fra denne eller hiin Side? Jeg taler om Sagen i dens Almindelighed. Jeg har sagt, og jeg skal gjentage det, at, dersom der kommer Uro i Landet over dette, saa kommer Uroen fra Folkeledere, Folkesprere og Folkeforsprere, og ikke fra selve Folket. Det har undret mig, at de ærede Herrer kunde sige og henføre navnlig til mig, at jeg har talt om det Urigtige i at agitere i den ene eller den anden Valgkreds, da jeg allerede forrige Søndag sagde, idet der var Tale om Tryk fra en vis Side, at, forsaavidt der var Tale om Tryk, har der været Trykkesfrihed fra alle Sider, og det er rigtigt og bør være saa, det gjentager jeg. Men Set er det: at oplyse Folket om, hvad der foreligger, og følge Sandhedens strenge Vej, og et Andet er det: at lægge Noget til og opstille Bussemænd og Strømmebilleder om Lovforslaget. Jeg har altsaa ikke sigtet til noget Medlem i Salen, men kun talt om Sagen i dens Almindelighed, og maaskee vordende Medlemmer, som endnu ikke have været her, kunne blive de Værste. Jeg har talt i Almindelighed, men maaskee den gamle Sætning kan gjælde, at Den, der rammes, piber; det veed jeg ikke.